

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prudentia Ivstorvm

Juan <de Jesús María>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. XVIII. Monet semper ad Deum pro auxilio recurrere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-46940)

in illo numero fælicissimo comprehendi: sienim legitimè certetis (ut verè cum gratia mea valetis) inter ipsa prælia latari, & firmissimæ spei motibus exultare potestis, aspirantes ad palam, cuius suauissimis fructibus, mecum in cena magna, sine fine fruemini.

CAP. XVIII.

Monet semper ad Deum pro auxilio recurrere.

FILII nullus status, nullus locus, in vita mortali est adeò securus, ut ad me in horas singulas, pro auxilio gratiæ meæ recurrere non debeatis. Nam qualis status securior, quam Apostolatus? & tamen cum ego duodecim elegissem, unus ex eis diabolus effectus est. Qualis locus tutior, quam paradi-sus, in quo posui hominem quem formaueram? & tamen Hœua mater vestra respondit: serpens decepit me. Militia, sine induciis est vita hominis super terram: in qua & pusilli, & magni in multos errores, & peccata labuntur.

Propter

Propter quod cauete filij, ne sitis fidentes in vobis ipsis, quasi in summo periculo non versemini. Vapor est vita vestra, ad modicum apparens, & vento quolibet exterminatur, & anima corpore fragilissimo inclusa, sit sibi met ipsi grauis; timereque debet instantem ruinam, ad quam sua fragilitas illam impellit. Orate ne intretis in temptationem, & cum hoc mundo damne mini. Multi sunt inter vos infirmi, & imbecilles, & saepe dormiunt multi serui mei, euigilate, & state succincti lumbos metis vestre, ne forte inopinata morte moriamini. Quærite me sollicite: venite, & reuertimini, die nocte que pulsate: aduersarius enim vester, sine requie circuit, quærens quem audiissimè deuoret. Facite vobis speculam, & insidias hostium vestrorum explorantes, intimis gemitibus, brachium meum implorate. Oculi quippe mei erunt aperti, & aures meæ erectæ, ad orationem eius, qui in tribulatione sua fortiter clamauerit ad me. Qui cecidit, clamet, & resurgat qui stat, videat ne cadat, & misericordem animam

animam meam vespere, & mane, & meridie, pulsare non cesset. Ego nomine dulcissimo vocor, Adiutor in opportunitatibus, in tribulatione. Si ergo mala patimini, vel angustiamini; cor meum cito pulsate, ut ex officio suo, in vestrum adiutorium intendat; & ad vos adiuuandos, hinnulorum more festinet. Recurrite ad me, & currat ego, ut vos eripiam à pressura vestra. Credite, vos non esse sufficientes, non solum mala vincere, sed ne cogitare aliquid piú ex vobis, quasi ex vobis, & spem vestram omnem in visceribus misericordiae meae collocate: Et fidelissimo adiutorio vobis presto ero, & de manu odiéti liberabo. Si corde puro requisieritis me, ego capillos capitum vestri numerabo, ne unus pereat: si transieritis per ignem, flamma nō lædet vestimenta vestra, & odor ignis non erit in vobis. Desiderium pauperum, in opia suæ cognitione clamantium exaudiam: & præparationem cordis eorum audiet propensissima ad preces humilium, auris mea.

CAP.